

LT

LT

LT

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA

Briuselis, 2.4.2008
KOM(2008) 162 galutinis

2008/0063 (CNS)

Pasiūlymas

TARYBOS REGLAMENTAS

**iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 423/2004 dėl menkių išteklių atkūrimo ir
Reglamentą (EEB) Nr. 2847/93**

{SEC(2008) 386}

{SEC(2008) 389}

(pateikta Komisijos)

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1) PASIŪLYMO APLINKYBĖS

- **Pasiūlymo pagrindas ir tikslai**

Šio pasiūlymo tikslas – iš dalies pakeisti 2004 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 423/2004, nustatantį menkių išteklį atkūrimo priemones (vadinamąjį menkų išteklį atkūrimo planą).

Bendrasis Reglamento (EB) Nr. 423/2004 tikslas yra užtikrinti saugų menkių išteklį atkūrimą per penkerių–dešimties metų laikotarpį iki mokslininkų rekomenduojamo prevencinio išteklį dydžio.

Žuvininkystės mokslo, technikos ir ekonomikos komiteto (ŽMTEK) mokslinėje rekomendacijoje, pagrįstoje Tarptautinės jūrų tyrinėjimo tarybos (ICES) rekomendacija, nurodyta, kad sumažėjimas, kurį lėmė didžiausio leidžiamo sugauti kiekio (DLSK), techninių priemonių (pvz., tinklinio audeklo akių dydis, iškraunamo kiekio sudėtis, žvejybos rajonų uždarymas) ir papildomų žvejybos pastangos valdymo reglamentų bendras poveikis, toli gražu nepakankamas, kad išžvejojama žuvų populiacijos dalis sumažėtų iki lygio, kuris būtinas menkių išteklįms atkurti. Iš keturių plane nurodytų menkių išteklį kai kuriuos atsikūrimo požymius rodo tik Šiaurės jūros menkės (metų klasė aukštesnė nei ankstesnių metų), o visų kitų menkių išteklį aiškių atsikūrimo požymių nepastebima.

Dėl tokios lėtos pažangos atkuriant menkių išteklį būtina patikslinti plano sąlygas. Patirtis, įgyta įgyvendinant Reglamentą (EB) Nr. 423/2004 ir taikant susijusį žvejybos pastangos valdymo režimą (nuo 2003 m. įgyvendinamą kasmetiniame DLSK ir kvotų reglamente), kartu su suinteresuotųjų šalių nuomonėmis, apibendrintomis 2007 m. kovo mėn. vykusiame simpoziume dėl menkių išteklį atkūrimo, padeda nustatyti pagrindinius dalykus, kuriuos plane reikia pakeisti, kad jis būtų veiksmingesnis.

Pagrindiniai nauji aspektai, į kuriuos reikia atsižvelgti, kad šis pakeitimas būtų pagrįstas, yra šios:

- *Būtinybė patikslinti tikslus*

Dabartinis visuotinio atšilimo poveikis verčia patikslinti išteklį atkūrimo planų ilgalaikius tikslus. Užuo siekus konkrečių biomasės lygių, kurių jau gali būti neįmanoma pasiekti, nes kinta vandenynų sąlygos, plane didžiausias dėmesys turi būti skirtas pasiekti optimalų naudojimo lygį, kuris užtikrins didžiausią tausią žvejybą užtikrinantį sužvejotų žuvų kiekį, kurį galima pasiekti naujomis sąlygomis.

- *Žvejybos pastangų valdymo sistemos supaprastinimas*

Žvejybos pastangų valdymo sistema, įdiegta kasmetinio DLSK ir kvotų reglamento priede, tapo tokia sudėtinga – ypač dėl daugybės leidžiančių nukrypti nuostatų, kad ją sunku įgyvendinti, stebėti ir kontroliuoti. Būtina sukurti naują sistemą, pagrįstą valstybių narių valdomomis žvejybos pastangų viršutinėmis ribomis. Taip bus supaprastintas minėtas reglamentas, valstybėms narėms bus suteikta daugiau lankstumo ir bus užtikrintas veiksmingesnis įgyvendinimas.

– *Plano pritaikymas įvairiems išteklių atkūrimo lygiams*

Plane reikia pripažinti tai, kad išteklių būklei gerėjant metodai gali būti taikomi laipsniškai. Dėl šios priežasties į pakeistą planą įtraukiamas modulių metodas, pagal kurį išžvejojama žuvų populiacijos dalis derinama priklausomai nuo pasiekto išteklių atkūrimo lygio.

– *Žvejybos taisyklių numatymas, kai trūksta kokybiškų duomenų*

Naujausia patirtis rodo ir tai, kad dėl prastos duomenų kokybės mokslininkai dažnai negalėdavo nurodyti kriterijų, kuriais remiantis būtų galima griežtai taikyti dabartinį planą. Tai lėmė Tarybos *ad hoc* sprendimus. Būtina nustatyti aiškias taisykles, taikytinas, kai ir jeigu mokslininkai negali pateikti tikslaus išteklių būklės įvertinimo.

– *Būtinybė sumažinti į jūrą išmetamų menkių kiekį*

Išmetimo į jūrą mažinimas turi būti svarbi patikslinto plano dalis. Turi būti įdiegti nauji mechanizmai, kurie paskatins žvejus dalyvauti programose, kuriomis siekiama vengti menkių gaudymo.

– *Keltų jūros menkių išteklių įtraukimas į planą*

Šie ištekliai buvo išbraukti iš 2004 m. menkių išteklių atkūrimo plano dėl geresnės jų apsaugos būklės. Tačiau naujausiais vertinimais patvirtinama, kad šie ištekliai yra pereikvoti panašiai kaip ir kiti Bendrijos vandenų menkių ištekliai. Todėl juos reikia įtraukti į išteklių atkūrimo planą.

Tokiomis aplinkybėmis ir nuostatas dėl kontrolės būtina suderinti su nauja struktūra ir naujomis nuostatomis.

Todėl būtina iš dalies pakeisti dabartinį menkių išteklių atkūrimo planą, kad jis būtų išsamesnis, atnaujintas atsižvelgiant į naujausius pokyčius, paprastesnis, veiksmingesnis ir lengviau įgyvendinamas, stebimas bei kontroliuojamas.

Atsižvelgiant į pasiūlytus menkių išteklių atkūrimo plano pakeitimus, tam tikras 1993 m. spalio 12 d. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 2847/93, nustatančiame bendros žuvininkystės politikos kontrolės sistemą, nustatytas kontrolės priemonės reikėtų patobulinti, kad jos atitiktų iš dalies pakeistame menkių išteklių atkūrimo plane nustatytas priemonės.

• **Bendrosios aplinkybės**

Vykdam 2002 m. bendrosios žuvininkystės politikos reformą, Komisija ir Taryba sutarė laipsniškai įgyvendinti daugiamečius planus ir atkūrimo planus, skirtus Bendrijai svarbiems žuvininkystės ištekliams. Buvo parengti planai, skirti daugeliui Bendrijos vandenų menkių išteklių, dviems jūrų lydekų ištekliams, dviems omarų (*Nephrops*) ištekliams, dviems jūrų liežuvių ištekliams ir Šiaurės jūros plekšnių bei jūrų liežuvių ištekliams.

Be to, 2002 m. valstybės narės pasirašė įgyvendinimo planą, dėl kurio buvo susitarta Pasaulio vadovų susitikime dėl tvaraus vystymosi (Johanesburge). Į tą įgyvendinimo planą įtrauktas išipareigojimas iki 2015 m. žuvies išteklius naudoti pagal didžiausio tausojamąją žvejybą užtikrinančio sužvejotų žuvų kiekio (MSY) principą.

Pirmasis daugiametis išteklų atkūrimo planas buvo įgyvendintas Bendrijos vandenų menkių išteklams. Nors buvo priimta ir daugiau išteklų atkūrimo bei valdymo planų, menkių išteklų atkūrimas tebėra svarbiausia 2002 m. reformuotos bendrosios žuvininkystės politikos sudedamoji dalis.

Dėl menkių žvejybos svarbos, menkių sugavimo poveikio kitų žuvų rūšių žvejybai, didelių ekonominių ir socialinių interesų ir menkių, kaip simbolinės žuvų rūšies, vertės būtina užtikrinti sėkmingą menkių išteklų atkūrimą. Dėl to dabartinio plano trūkumus, kuriuos pastebėjo ir mokslininkai, ir suinteresuotosios šalys, būtina ištaisyti iš dalies keičiant dabartinį planą.

- **Pasiūlymo srityje taikomos nuostatos**

2002 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 2371/2002 dėl žuvų išteklų apsaugos ir tausojančio naudojimo pagal Bendrąją žuvininkystės politiką nustatoma bendroji tausaus žuvininkystės išteklų naudojimo sistema ir nurodytos situacijos, kuriose Taryba priima išteklų valdymo ir atkūrimo planus.

2004 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 423/2004, nustatantis menkių išteklų atkūrimo priemones.

- **Derėjimas su kitomis Sąjungos politikos kryptimis ir tikslais**

Pasiūlymo tikslas – tausų vystymasis – atitinka Bendrijos aplinkos politiką, ypač tą jos dalį, kuri susijusi su natūralių buveinių ir gamtinių išteklų apsauga.

2) KONSULTACIJOS SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMAS

- **Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis**

Konsultavimosi būdai, pagrindiniai tiriamieji sektoriai ir bendras respondentų apibūdinimas

Pasiūlymas pagrįstas keliomis konsultacijomis su valstybėmis narėmis ir suinteresuotųjų šalių atstovais regioninėse patariamose tarybose.

Komisija 2007 m. gegužės mėn. pateikė regioniniams patariamiesiems komitetams (RPK) ir valstybėms narėms neoficialų techninį dokumentą, kuris buvo pagrįstas mintimi, kad menkių ištekliai gali (ir turėtų) atsikurti, jei bus pakankamai sumažinta išžvejojama žuvų populiacijos dalis. Šiame neoficialiame dokumente nagrinėjami du būdai, kaip tai pasiekti. Vienas būdas, pagrįstas bendru žvejybos pastangos daugelyje menkių žvejybos rajonų mažinimu, daugelio buvo atmestas. Kitam būdai, pagal kurį menkių žvejyba turėtų būti „atskirta“ nuo kitų rūšių žuvų žvejybos ir ši veikla sumažinta, iš esmės buvo pritarta, bet buvo pasiūlytos tik kelios konkrečios priemonės, kaip tai praktiškai pasiekti.

RPK pareiškė, kad pirmenybę teikia su konkrečiais ištekliais susijusiam metodui; tačiau konkrečių valdymo priemonių rekomenduota nedaug.

Pagrindinis RPK indėlis yra savanoriška laikino žvejybos rajonų uždarymo įspėjus per trumpą laiką sistema (vadinamasis uždarymas realiuoju laiku) ir kai kurių laivų

įsipareigojimas vengti žvejoti menkes („menkių žvejybos vengimo planai“).

Dėl žvejybos pastangų valdymo Komisija su valstybėmis narėmis ir RPK aptarė galimybę taikyti naują metodą, pagrįstą žvejybos pastangos, išreikštos kilovatais per dieną, viršutinių ribų nustatymu. Valstybių narių administracijos ir profesinės organizacijos gali 2008 m. diegti administracines priemones, būtinas, kad iki 2009 m. naujoji sistema pradėtų veikti.

Atsakymų santrauka ir kaip į juos atsižvelgta

• Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas

Susijusios mokslo ir (arba) tiriamųjų duomenų sritys

ICES ir ŽMTEK buvo paprašyta pateikti, jei įmanoma, mokslinių rekomendacijų dėl ilgalaikio žvejybos valdymo. ŽMTEK 2007 m. kovo mėn. pateikė menkių išteklių atkūrimo ataskaitą.

Gautos ir panaudotos informacijos santrauka

Svarbiausi klausimai yra šie:

- Žvejybos sumažėjimo, kurį lėmė bendras didžiausio leidžiamo sugauti kiekio (DLSK), techninių priemonių (pvz., tinklinio audeklo akių dydis, iškrauto kiekio sudėtis, žvejybos rajonų uždarymas) ir papildomų žvejybos pastangų valdymo reglamentų poveikis, toli gražu nepakako, kad išžvejojama žuvų populiacijos dalis sumažėtų iki lygio, kuris būtinas menkių ištekliams atkurti, ir nėra aiškių ženklų, kad būtų atkurti nors vieni iš keturių menkių išteklių.
- ŽMTEK rekomenduoja verčiau nedelsiant sumažinti menkių žvejybą nei dėti pastangas sunkiai nustatant ir įgyvendinant ilgalaikius tikslus. Apytiksliai apskaičiuota, kad tokie ilgalaikiai tikslai – tai maždaug 50 proc. arba mažesnė išteklių naudojimo norma, palyginti su apskaičiuota pastariesiems metams. Bet koks žvejybos pastangos sumažinimas, skirtas žvejybos poveikiui menkėms sumažinti, turėtų derėti su kitomis valdymo priemonėmis ir būti įgyvendinamas taip, kad likusios pastangos nebūtų sutelktos į menkes.
- Žvejybos pastangų valdymo sistema turėtų būti skirta konkrečiam rajonui ir apimti priemones, pagal kurias skiriamos nuobaudos už žvejybą, kurios išžvejojama menkių dalis didžiausia.

Pasiūlymas pagrįstas gautomis rekomendacijomis.

Ekspertų pateiktos informacijos viešo paskelbimo priemonės

ICES ir ŽMTEK rekomendacijos visuomenei prieinamos jų tinklalapiuose – atitinkamai www.ices.dk ir fishnet.jrc.it/web/stecf.

• Poveikio vertinimas

Poveikio vertinimas grindžiamas dviejų rūšių indėliu:

- Mokslinė analizė, kurią visų pirma atliko Žuvininkystės mokslo, technikos ir ekonomikos komitetas (ŽMTEK), nuo 2005 m. išsamiai analizuojantis, kaip įgyvendinamas galiojantis planas ir kiekybiškai parodantis, kaip atkuriant išteklius daroma pažanga biologiniu požiūriu.
- Konsultacijomis su suinteresuotosiomis šalimis, kurios buvo pradėtos menkių išteklių atkūrimui skirtu simpoziumu, surengtu 2007 m. kovo mėn. Edinburge, kuriame plačiai dalyvavo visos suinteresuotosios šalys, ir vėliau atitinkamų regioninių patariamųjų tarybų pateiktomis nuomonėmis, kurioms po minėto simpoziumo Komisijos tarnybos parengė išsamų neoficialų dokumentą dėl galimybių ir variantų.

Dėl šių veiksmų buvo galima parengti aiškias priežastis, dėl kurių įgyvendinant dabartinį planą nepasiekiami jo tikslai, analizę ir buvo pateikti keli nagrinėtini variantai. Pagrindiniai variantai buvo tokie:

- su biomase susijusius tikslus pakeisti su išžvejojama žuvų populiacijos dalimi susijusiais tikslais;
- užtikrinti laipsnišką metodą, proporcingą įvairių išteklių apsaugos būklei;
- paremti atskiriems regionams taikomą metodą;
- sudaryti galimybes didesniai lankstumui valdant žvejybos pastangą;

Atskirti menkes nuo susijusių rūšių žuvų, kad būtų išvengta bendro žvejybos pastangos sumažinimo žvejybos rajonuose, kuriuose menkės yra tik kaip prieigada sugaunamos rūšies žuvys.

3) TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

- **Teisinis pagrindas**

Reglamento (EB) Nr. 423/2004 teisinis pagrindas yra Europos bendrijos steigimo sutarties 37 straipsnis.

- **Subsidiarumo principas**

Šis pasiūlymas priklauso išimtinai Bendrijos kompetencijai. Todėl subsidiarumo principas netaikytinas.

Tačiau pasiūlytu pakeitimu valstybėms narėms numatoma didesnė decentralizacija, ypač susijusi su žvejybos pastangų, paskirstomų tarp laivų, plaukiojančių su jų pačių vėliavomis, valdymu. Šia decentralizacija suteikiama daugiau lankstumo valstybėms narėms ir prisidedama prie Bendrijos teisės aktų supaprastinimo.

- **Proporcingumo principas**

Pasiūlymas atitinka proporcingumo principą dėl toliau nurodytų priežasčių.

Tai yra galiojančio reglamento pakeitimas. Jo tikslas – patobulinti ir atnaujinti tam tikrus galiojančio plano aspektus, atsižvelgiant į naujus įrodymus ir įgyvendinant galiojantį planą įgytą patirtį.

4) POVEIKIS BIUDŽETUI

Pasiūlymas neturi poveikio Bendrijos biudžetui.

5) PAPILDOMA INFORMACIJA

- **Persvarstymo, keitimo, laikino galiojimo sąlyga**

Į šį pasiūlymą įtrauktas straipsnis, kuriame numatyta kas trejus metus nuo šio reglamento įsigaliojimo įvertinti valdymo priemonės.

- **Išsamus pasiūlymo paaiškinimas**

Siūlomos tikslinės išžvejojamos žuvų populiacijos dalies normos pagrįstos ŽMTEK ir ICES mokslinėmis rekomendacijomis ir rodo dabartinę biologinę padėtį. Į pasiūlymą įtraukta vertinimo sąlyga, užtikrinanti, kad prireikus, atsižvelgiant į naują mokslinę informaciją ir rekomendacijas, išžvejojamos žuvų populiacijos dalies normos galėtų būti iš dalies keičiamos.

(Aiškinamasis memorandumas patvirtintas. Jį sudaro 10 881 simboliai, todėl jis atitinka Vertimo raštu generalinio direktorato reikalavimus.)

Pasiūlymas

TARYBOS REGLAMENTAS

**iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 423/2004 dėl menkių išteklų atkūrimo ir
Reglamentą (EEB) Nr. 2847/93**

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 37 straipsnį,

atsižvelgdama į 2004 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 423/2004, nustatantį menkių išteklų atkūrimo priemones¹, ypač į jo 6 straipsnio 4 dalį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą²,

kadangi:

- (1) Naujausioje Tarptautinės jūrų tyrinėjimo tarybos (ICES) mokslinėje rekomendacijoje nurodyta, kad sugaunamų menkių kiekio sumažėjimas, kurį lėmė bendras didžiausio leidžiamo sugauti kiekio, techninių priemonių ir žvejybos pastangų valdymo papildomų priemonių poveikis, toli gražu nėra pakankamas, kad išžvejojama žuvų populiacijos dalis sumažėtų iki lygio, kuris būtinas menkių išteklams atkurti, ir nė vienas iš keturių menkių išteklų, kuriems taikomas Reglamentas (EB) Nr. 423/2004, nerodo aiškių atkūrimo požymių.
- (2) Dabartinio menkių atkūrimo plano tikslas turėtų būti laikomas pasiektu tam tikro ištekliaus požiūriu, kai dvejus metus iš eilės subrendusių menkių kiekis bus didesnis už tą, kuris, kaip nustatyta 3 ir 5 straipsniuose, nepažeidžia biologinių ribų. Šis tikslas nepasiektas.
- (3) Remiantis naujausia pateikta moksline informacija, visų pirma duomenimis apie ilgalaikes jūrų ekosistemų tendencijas, negalima tiksliai nustatyti pageidaujamų ilgalaikių biomasės lygių. Todėl bet kuriame menkių išteklų atkūrimo plane nuo biomase grindžiamo tikslo reikėtų pereiti prie išžvejojama žuvų populiacijos dalimi grindžiamo tikslo, kuris turėtų būti taikomas ir leidžiamiems žvejybos pastangos lygiams.
- (4) Menkių išteklų atkūrimo planas turėtų būti taikomas ir Keltų jūros menkei, atsižvelgiant į šių išteklų būklės blogėjimą nuo 2005 m.

¹ OL L 70, 2004 3 9, p. 8.

² OL C, p.

- (5) Turi būti įdiegti nauji mechanizmai, skatinantys žvejus dalyvauti menkių žvejybos vengimo programose.
- (6) Jei ŽMTEK, neturėdama pakankamai tikslios ir reprezentatyvios informacijos, negali patarti dėl DLSK, reikėtų priimti nuostatas, užtikrinančias, kad DLSK būtų nustatomi nuolat, net jei trūksta kokybiškų duomenų.
- (7) Siekiant užtikrinti, kad tikslai, susiję su išžvejojama žuvų populiacijos dalimi, būtų įgyvendinti, ir padėti sumažinti išmetimą į jūrą, reikia nustatyti ir išteklių atkūrimo strategiją atitinkantį žvejybos galimybių, t. y. žvejybos pastangų, lygį. Tokias žvejybos galimybes, kiek įmanoma, reikėtų apibrėžti pagal žvejybos įrankių tipus, atsižvelgiant į dabartinę žvejybos praktiką.
- (8) Be 1993 m. spalio 12 d. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 2847/93, nustatančiame bendros žuvininkystės politikos kontrolės sistemą³, su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2846/98⁴, nustatytų kontrolės priemonių, reikėtų patobulinti ir kitas kontrolės priemones, kad būtų užtikrintas šiame reglamente nustatytų priemonių laikymasis.
- (9) Todėl Reglamentą (EB) Nr. 423/2004 reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti.
- (10) Reglamentą (EEB) Nr. 2847/93 reikėtų pritaikyti atsižvelgiant į atkūrimo plane padarytus pakeitimus,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I straipsnis
Reglamento (EB) Nr. 423/2004 pakeitimai

Reglamentas (EB) Nr. 423/2004 iš dalies keičiamas taip:

- 1) I skyrius pakeičiamas taip:

„I SKYRIUS

DALYKAS IR APIBRĖŽTYS

I straipsnis

Dalykas

Šiame reglamente nustatomas penkių menkių išteklių (toliau – išseikvoti menkių ištekliai) atkūrimo planas toliau nurodytuose geografiniuose rajonuose:

- a) Kategato sąsiaurio menkės;
- b) Šiaurės jūros, Skagerako sąsiaurio ir rytinės Lamanšo sąsiaurio dalies menkės;

³ OL L 261, 1993 10 20, p. 1.

⁴ OL L 358, 1998 12 31, p. 5.

- c) rajono į vakarus nuo Škotijos menkės;
- d) Airijos jūros menkės;
- e) Keltų jūros menkės.

2 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

- a) Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 3 straipsnyje nustatytos apibrėžtys;
- b) „žvejybos pastangų grupė“ – grupė laivų, plaukiojančių su valstybės narės vėliava, žvejojančių viename iš 1 straipsnyje nustatytų rajonų ir naudojančių žvejybos įrankius, priklausančius vienai iš I priede nurodytų žvejybos įrankių grupių,
- c) „sužvejotas kiekis žvejybos pastangos vienetui“ (CPUE) – svoriu išreikštas sužvejotų žuvų kiekis vienam žvejybos pastangos vienetui, matuojamam dienos kW per vienerių metų laikotarpį.

2a straipsnis

Geografinių rajonų apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų geografinių terminų (geografinių rajonų pavadinimų) apibrėžtys:

- a) „Kategato sąsiauris“ – Tarptautinės jūrų tyrinėjimo tarybos (ICES) pažymėta IIIa kvadrato dalis, šiaurėje apribota linija, brėžiama nuo Skagen švyturio iki Tistlarna švyturio ir nuo šio taško iki artimiausio taško Švedijos pakrantėje, o pietuose – nuo Hasenore iki Gnibens Spids, nuo Korshage iki Spodsbjerg ir nuo Gilbjerg Hoved iki Kullen brėžiama linija;
- b) „Šiaurės jūra“ – ICES IV parajonis, ICES IIIa kvadrato dalis, nepatenkanti į Skagerako sąsiaurio ribas, ir ICES IIa kvadrato dalis, esanti valstybių narių suverenitetui arba jurisdikcijai priklausančiuose vandenyse;
- c) „Skagerako sąsiauris“ – ICES IIIa kvadrato dalis, vakaruose apribota linija, brėžiama nuo Hanstholm švyturio iki Lindesnes švyturio, o pietuose – nuo Skagen švyturio iki Tistlarna švyturio ir nuo šio taško iki artimiausio taško Švedijos pakrantėje brėžiama linija;
- d) „rytinė Lamanšo sąsiaurio dalis“ – ICES VIIId kvadratas;
- e) „Airijos jūra“ – ICES VIIa kvadratas;
- f) „rajonas į vakarus nuo Škotijos“ – ICES VIa kvadratas ir ICES Vb kvadrato dalis, esanti valstybių narių suverenitetui arba jurisdikcijai priklausančiuose vandenyse;

- g) „Keltų jūra“ – ICES VIIe–VIIk (imtinai) kvadratai.

2b straipsnis

Žvejybos pastangos apskaičiavimas

Šiame reglamente:

- a) laivo žvejybinis pajėgumas matuojamas kilovatais;
- b) laivo veikla matuojama dienų, kurias laivas būna kuriame nors 2a straipsnyje nurodytame geografiniame rajone, skaičiumi. Diena, kurią laivas būna rajone, – tai bet koks nepertraukiamas 24 valandų laikotarpis (arba jo dalis), kurį laivas yra tame rajone ir nebūna uoste.

3 straipsnis

Plano tikslas

1. 1 straipsnyje nurodytu planu užtikrinamas tausūs menkių išteklių naudojimas atsižvelgiant į didžiausią tausojamąją žvejybą užtikrinantį sužvejotų žuvų kiekį.
2. 1 dalyje nustatytas tikslas pasiekiamas išlaikant dviejų–ketverių metų amžiaus menkių išžvejojamos dalies 0,4 lygį.
- 2) II skyrius išbraukiamas.
- 3) III skyrius pakeičiamas taip:

„III SKYRIUS

DIDŽIAUSIAS LEIDŽIAMAS SUGAUTI KIEKIS

5 straipsnis

Mažiausias ir prevencinis kiekiai

Kiekvieno iš išeikvotų menkių išteklių mažiausi ir prevenciniai kiekiai yra šie:

Ištekliai	Mažiausi kiekiai tonomis	Prevenciniai kiekiai tonomis
Kategato sąsiaurio menkės	6 400	10 500
Šiaurės jūros, Skagerako sąsiaurio ir rytinės Lamanšo sąsiaurio dalies menkės	70 000	150 000
Rajono į vakarus nuo Škotijos menkės	14 000	22 000
Airijos jūros menkės	6 000	10 000
Keltų jūros menkės	6 300	8 800

6 straipsnis

DLSK nustatymo tvarka

1. Taryba kasmet priima sprendimą dėl kiekvieno iš išeikvotų menkių išteklių DLSK kitiems metams. Remiantis ŽMTEK rekomendacijomis DLSK turi atitikti visas toliau nurodytas sąlygas:
 - a) jei išteklių dydis metais iki tų, kuriais taikomas konkretus DLSK, yra mažesnis už 5 straipsnyje nustatytą mažiausią kiekį, išžvejojama žuvų populiacijos dalis DLSK taikymo metais sumažinama 25 proc., palyginti su ankstesnių metų išžvejojama žuvų populiacijos dalimi;
 - b) jei išteklių dydis metais iki tų, kuriais taikomas konkretus DLSK, yra mažesnis už 5 straipsnyje nustatytą prevencinį kiekį ir didesnis už 5 straipsnyje nustatytą mažiausią kiekį arba jam lygus, išžvejojama žuvų populiacijos dalis DLSK taikymo metais sumažinama 15 proc., palyginti su ankstesnių metų išžvejojama žuvų populiacijos dalimi; ir
 - c) jei išteklių dydis metais iki tų, kuriais taikomas konkretus DLSK, yra didesnis už 5 straipsnyje nustatytą prevencinį kiekį arba jam lygus, išžvejojama žuvų populiacijos dalis DLSK taikymo metais sumažinama 10 proc., palyginti su ankstesnių metų išžvejojama žuvų populiacijos dalimi.
2. Jei pagal ŽMTEK rekomendacijas taikant 1 dalies b ir c punktus 2, 3 ir 4 amžiaus grupių išžvejojamos žuvų populiacijos dalies lygis būtų mažesnis kaip 0,4, Taryba nustato tokį DLSK, dėl kurio šių amžiaus grupių išžvejojamos žuvų populiacijos dalies lygis taptų 0,4.
3. Pateikdama rekomendaciją pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis, ŽMTEK daro prielaidą, kad per metus iki tų, kuriais taikomas konkretus DLSK, ištekliai žvejojami taip, kad išžvejojama žuvų populiacijos dalis sumažėjo tiek, kiek sumažėjo tais metais taikoma didžiausia leidžiama žvejybos pastanga.
4. Nepaisydama 1 dalies b ir c punktų ir 2 dalies, Taryba nenustato tokio DLSK, kuris būtų daugiau kaip 15 proc. mažesnis arba didesnis už ankstesniais metais nustatytą DLSK.
5. DLSK apskaičiuojamas iš viso sužvejojamo menkių kiekio, kuris pagal ŽMTEK prognozes atitinka 1 ir 2 dalyje nurodytus išžvejojamos žuvų populiacijos dalies lygius, atėmus toliau nurodytus kiekius:
 - a) žuvų kiekį, kuris lygus numatomam atitinkamų išteklių menkių išmetimui į jūrą;
 - b) atitinkamais atvejais kiekį, kuris atitinka kitus susijusius menkių išžvejavimo šaltinius, nustatytiną remiantis Komisijos pasiūlymu.

6a straipsnis

DLSK nustatymo tvarka, kai nėra kokybiškų duomenų

Jei ŽMTEK dėl pakankamai tikslios ir reprezentatyvios informacijos stokos negali pateikti Tarybai rekomendacijos, kuri padėtų šiai pagal 6 straipsnį nustatyti DLSK, Taryba nusprendžia:

- a) jei ŽMTEK rekomenduoja, kad sugaunamų menkių kiekį reikėtų sumažinti iki mažiausio lygio, DLSK nustatyti laikantis 25 proc. mažinimo normos, palyginti su ankstesnių metų DLSK;
- b) visais kitais atvejais DLSK nustatomas laikantis 15 proc. mažinimo normos, palyginti su ankstesnių metų DLSK.

7 straipsnis

Valdymo priemonių vertinimas

1. Trejus metus nuo šio reglamento įsigaliojimo Komisija kasmet prašo ŽMTEK įvertinti pažangą atkuriant kiekvienus iš išeikvotų menkių išteklių.
2. Kai ŽMTEK rekomendacijoje pranešama, kad kurių nors išeikvotų menkių išteklių nepavyksta tinkamai atkurti, Taryba priima sprendimą:
 - a) kuriuo atitinkamiems ištekliams nustatomas mažesnis nei 6 ir 6a straipsniuose nurodytas DLSK;
 - b) kuriuo nustatomas didžiausia leidžiama žvejybos pastanga, kuri yra mažesnė už numatytą 8a straipsnyje,
 - c) kuriuo, jei būtina, nustatomos susijusios sąlygos.
3. Kai ŽMTEK rekomendacijoje pranešama, kad 5 straipsnyje nurodyti mažiausi ir prevenciniai kiekiai arba 6 straipsnio 2 dalyje nurodytas išžvejojamos žuvų populiacijos dalies lygis jau netinka nedidelei išteklių išeikvojimo rizikai ir didžiausiam tausojamąją žvejybą užtikrinančiam sužvejotų žuvų kiekiui išlaikyti, Taryba priima sprendimą dėl naujų šių lygių verčių.“

- 4) IV skyrius pakeičiamas taip:

„IV SKYRIUS

Žveijos pastangos apribojimas

8 straipsnis

Žveijos pastangų sistema

Be 6 ir 6a straipsniuose nustatytų DLSK, dar nustatoma žveijos pastangų sistema, pagal kurią valstybėms narėms kasmet kaip žveijos pastangos paskirstomos žveijos galimybės.

8a straipsnis

Žveijos pastangų paskirstymas

1. Taryba kasmet priima sprendimą dėl didžiausios leidžiamos žveijos pastangos pagal kiekvieną žveijos pastangų grupę ir pagal valstybes nares.
2. Didžiausia leidžiama žveijos pastanga apskaičiuojama remiantis pagrindu, kuris nustatomas taip:
 - a) pirmaisiais šio reglamento taikymo metais pagrindas nustatomas pagal vidutinę žveijos pastangą dienos kilovatais, sunaudotais 2005, 2006 ir 2007 metais, atsižvelgiant į ŽMTEK rekomendacijas;
 - b) vėlesniais šio reglamento taikymo metais pagrindas yra lygus ankstesnių metų didžiausiai leidžiamai žveijos pastangai.
3. Žveijos pastangų grupėms, kurios, remiantis pagal Reglamento (EB) Nr. xxx/2008⁵ 18, 19 ir 20 straipsnius pateiktais žveijos pastangų valdymo metinio vertinimo duomenimis, daugiausiai prisidėjo prie bendro menkių sugavimo ir kurių bendras sugautas kiekis pagal minėtą vertinimą sudaro ne mažiau kaip 80 proc. menkių, didžiausia leidžiama žveijos pastanga apskaičiuojama taip:
 - a) jei taikomas 6 straipsnis, pagrindas sumažinamas tuo pačiu procentu, koks 6 straipsnyje nustatytas išžvejojamai žuvų populiacijos daliai sumažinti ;
 - b) jei taikomas 6a straipsnis, pagrindas yra žveijos pastanga, sumažinta tiek procentų, kiek sumažintas DLSK.
4. Kitoms, šio straipsnio 3 dalyje nenurodytoms žveijos pastangų grupėms tebetaikoma pagrindo dydį atitinkanti didžiausia leidžiama žveijos pastanga.

⁵ Prašom įterpti nuorodą į naują Duomenų rinkimo reglamentą.

8b straipsnis

Valstybių narių įsipareigojimai

1. Kokį didžiausios leidžiamos žvejybos pastangos paskirstymo metodą taikyti atskiriems su jos vėliava plaukiojantiems laivams kiekviena valstybė narė sprendžia pagal šiuos kriterijus:
 - a) geros žvejybos praktikos skatinimas, įskaitant intensyvesnį duomenų rinkimą, išmetimo į jūrą mažinimą ir poveikio žuvų jaunikiams mažinimą;
 - b) dalyvavimas bendrose programose, siekiant išvengti nereikalingos menkių prieaugdos;
 - c) nedidelis poveikis aplinkai, įskaitant kuro vartojimą ir šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimą;
 - d) proporcingas žvejybos galimybių paskirstymas žvejybos kvotų forma.
2. Kiekviena valstybė narė, remdamasi Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1627/94⁶, išduoda specialius žvejybos leidimus laivams, plaukiojantiems su jos vėliava ir žvejojantiems 2a straipsnyje nurodytuose geografiniuose rajonuose.
3. Kiekvienai žvejybos pastangų grupei bendras laivų, turinčių pagal šio straipsnio 2 dalį išduotus specialius žvejybos leidimus, pajėgumas, išreikštas BT (bruto tonos) ir kW, neturi viršyti laivų, kurie 2007 m. žvejojo minėtuose geografiniuose rajonuose ir naudojo įrankius, pajėgumo.
4. Kiekviena valstybė narė sudaro ir saugo laivų, turinčių 2 dalyje nurodytą specialų leidimą, sąrašą ir paskelbia jį savo oficialiajame tinklalapyje, kad jis būtų prieinamas Komisijai ir kitoms valstybėms narėms.

8c straipsnis

Žvejybos pastangų reguliavimas

Valstybė narė stebi savo laivynų pajėgumus ir veiklą pagal žvejybos pastangų grupes ir imasi atitinkamų veiksmų, jei artėjama prie didžiausios leidžiamos žvejybos pastangos, siekdamas užtikrinti, kad pastangos neviršys nustatytų ribų.

8d straipsnis

Valstybių narių keitimasis didžiausia leidžiama žvejybos pastanga

Pagal 8a straipsnį nustatytą didžiausią leidžiamą žvejybos pastangą atitinkamos valstybės narės derina atsižvelgdamos į:

⁶ OL L 171, 1994 7 6, p. 7.

- a) keitimąsi kvotomis, atliekamą pagal Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 20 straipsnio 5 dalį, ir
- b) perskirstymą ir (arba) išskaičiavimą, atliktą pagal Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 23 straipsnio 4 dalį ir Reglamento (EEB) Nr. 2847/93 21 straipsnio 4 dalį, 23 straipsnio 1 dalį ir 32 straipsnio 2 dalį.

8e straipsnis

Keitimasis didžiausia leidžiama žveijos pastanga tarp žveijos pastangų grupių

- 1. Tinkamai pagrįstu valstybės narės prašymu Komisija Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 30 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka gali pakeisti tai valstybei narei paskirtą žveijos pastangą 2–4 dalyse nurodytomis sąlygomis perkeldama žveijos pajėgumus tarp žveijos pastangų grupių.
- 2. Perkelti leidžiama tarp žveijos įrankių grupių, bet ne tarp geografinių rajonų.
- 3. Perkelti leidžiama tik iš žveijos pastangas perleidžiančios žveijos įrankių grupės, kurios sugautas menkių kiekis žveijos pastangos vienetui viršija žveijos pastangas perimančių žveijos įrankių grupės CPUE. Perkėlimo prašanti valstybė narė pateikia būtiną informaciją apie CPUE.
- 4. Perkeliama remiantis tuo, kad 1 kW per dieną atitinka 1 kW per dieną.“
- 5) 9 straipsnis pakeičiamas taip:

„9 straipsnis

Ryšys su Reglamentu (EEB) Nr. 2847/93

Šiame skyriuje numatytos kontrolės priemonės taikomos kartu su nurodytomis Reglamente (EEB) Nr. 2847/93.

9a straipsnis

Laivo žurnalo patikrinimai

- 1. Naudodamosi laivų stebėjimo sistemos (LSS) duomenimis valstybės narės patikrina, ar žveijos stebėjimo centruose (ŽSC) gauta informacija iš laivų, kuriuose įrengta LSS, atitinka laivo žurnale užregistruotą veiklą. Tokie kryžminiai patikrinimai registruojami kompiuterių nuskaitoma forma ir saugomi trejus metus.
- 2. Kiekviena valstybė narė tvarko ir savo oficialiojoje tinklavietėje skelbia kontaktinę informaciją, reikalingą pateikiant laivo žurnalus ir iškrovimo deklaracijas.

9b straipsnis

Pirmą kartą iškrautų menkių svėrimas

Žvejybos laivo kapitonas užtikrina, kad bet koks 2a straipsnyje nurodytuose rajonuose sužvejotas ir Bendrijos uoste iškrautas menkių kiekis būtų sveriamas prieš jį parduodant arba prieš išvežant iš iškrovimo uosto į kitą vietą. Svėrimui naudojamas svarstyklės patvirtina kompetentingos nacionalinės institucijos. Pasvėrus nustatytas svoris pateikiamas pildant Reglamento (EEB) Nr. 2847/93 8 straipsnyje nurodytą deklaraciją.

9c straipsnis

Inspektavimo standartai

Kiekviena valstybė narė, turinti laivų, kuriems taikomas šis reglamentas, nustato konkrečius inspektavimo standartus. Šie standartai reguliariai peržiūrimi, išnagrinėjus pasiektus rezultatus. Inspektavimo standartai palaipsniui plėtojami tol, kol pasiekiami II priede apibrėžti siektini standartai.

9d straipsnis

Perkrovimo į kitą laivą draudimas

Perkrauti menkes jūroje į kitą laivą draudžiama 2a straipsnyje nurodytuose geografiniuose rajonuose.

9e straipsnis

Bendra priežiūra ir keitimasis inspektorais

Atitinkamos valstybės narės atlieka bendrą inspektavimo ir priežiūros veiklą.

9f straipsnis

Nacionalinės kontrolės veiksmų programos

1. Valstybės narės, turinčios laivų, kuriems taikomas šis reglamentas, pagal III priedą parengia nacionalines kontrolės veiksmų programas.
2. Iki kiekvienų metų sausio 31 d. valstybės narės, turinčios laivų, kuriems taikomas šis reglamentas, savo oficialiose tinklavietėse paskelbia savo nacionalines kontrolės veiksmų programas ir jų įgyvendinimo tvarkaraštį, kad su jais galėtų susipažinti Komisija ir kitos valstybės narės, kurioms taikomas šis reglamentas.
3. Komisija bent vieną kartą per metus sušaukia Žuvininkystės ir akvakultūros komiteto posėdį, kad šis įvertintų, ar laikomasi nacionalinių kontrolės veiksmų programų, skirtų šiame reglamente nurodytiems menkių ištekliams, ir jų rezultatus.“
- 6) VI skyrius pakeičiamas taip:

„VI SKYRIUS

Sprendimų priėmimas ir baigiamosios nuostatos

17 straipsnis

Sprendimų priėmimo tvarka

Jei šiame reglamente numatyta, kad sprendimus priima Taryba, ji tai daro kvalifikuotąja dauguma, remdamasi Komisijos pasiūlymu.

17a straipsnis

I priedo pakeitimai

Remdamasi ŽMTEK rekomendacijomis, Komisija gali Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 30 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka iš dalies keisti šio reglamento I priedą laikydamasi šių principų:

- a) žvejybos pastangų grupės turėtų būti nustatytos kuo vienodžiau atsižvelgiant į sugautas biologinių išteklių žuvis, tikslinių arba kaip priegauda sugautų žuvų dydžius ir su šiomis žvejybos pastangų grupėmis susijusios žvejybos poveikį aplinkai;
- b) žvejybos pastangų grupių skaičius ir dydis turėtų būti ekonomiškai efektyvus valdymo naštos, susijusios su apsaugos poreikiais, požiūriu.“

2 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 2847/93 pakeitimai

Reglamentas (EB) Nr. 2847/93 iš dalies keičiamas taip:

- 1) 19 straipsnis pakeičiamas taip:

„19j straipsnis

Kiekviena valstybė narė kitoms valstybėms narėms nedelsdama perduoda su jos vėliava plaukiojančių laivų, kurių leidimų vykdyti žvejybos veiklą viename arba daugiau Reglamento (EB) Nr. 1954/2003 3 ir 6 straipsniuose nurodytų žvejybos rajonų arba pagal Reglamento (EB) Nr. 423/2004 8b straipsnio 2 dalį išduotų specialių žvejybos leidimų galiojimas yra sustabdytas arba panaikintas, identifikavimo duomenis.“

- 2) 21a straipsnis pakeičiamas taip:

„21a straipsnis

Kiekviena valstybė narė nustato datą, kada su jos vėliava plaukiojantys laivai arba laivų grupė laikomi pasiekusiais didžiausią žvejybos pastangos lygį žvejybos rajone, kaip nustatyta reglamente, nurodytame Reglamento (EB) Nr. 1954/2003 11 straipsnio 2 arba 3 dalyse ir

Reglamento (EB) Nr. 423/2004 8a straipsnyje. Nuo tos dienos valstybė narė laikinai uždraudžia minėtiems laivams arba laivų grupei žvejoti tame rajone. Apie šią priemonę nedelsiant pranešama Komisijai, o ši informuoja kitas valstybes nares.“

3) 21b straipsnis pakeičiamas taip:

„21b straipsnis

Jei laikoma, kad su valstybės narės vėliava plaukiojantys laivai arba laivų grupė išnaudojo 70 proc. didžiausios žvejybos pastangos, jiems paskirtos pagal Reglamentą (EB) Nr. 1954/2003 ir Reglamentą (EB) Nr. 423/2004, atitinkama valstybė narė praneša Komisijai apie priemones, priimtas pagal Reglamento (EB) Nr. 685/95 7 straipsnio 1 dalies antrąją pastraipą.“

4) 21c straipsnis pakeičiamas taip:

„21c straipsnis

1. Remdamasi 19i straipsnyje nurodyta informacija Komisija užtikrina, kad būtų laikomasi pagal Reglamentą (EB) Nr. 1954/2003 ir Reglamentą (EB) Nr. 423/2004 nustatytų didžiausių žvejybos pastangos lygių.
2. Pateikusi 21a straipsnyje minėtą pranešimą arba savo iniciatyva Komisija, remdamasi turima informacija, nustato datą, kada su valstybės narės vėliava plaukiojantys laivai arba laivų grupė bus laikomi pasiekusiais didžiausių žvejybos pastangos lygį žvejybos rajone. Nuo tos dienos su tos valstybės narės vėliava plaukiojantys laivai arba laivų grupė nevykdo žvejybos veiklos atitinkamuose žvejybos rajonuose.“

3 straipsnis
Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Jis taikomas nuo 2009 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu
Pirmininkas

PRIEDAS

Reglamentas (EB) Nr. 423/2004 papildomas šiuo priedu:

„I PRIEDAS

Žvejybos pastangų grupės

1. Žvejybos įrankių grupės

- 1) Dugniniai tralai (OTB, OTT, PTB), kurių tinklinio audeklo akies dydis:
 - TR.1 100 mm arba didesnis
 - TR.2 70 mm arba didesnis ir mažesnis kaip 100 mm
 - TR.3 mažesnis nei 70 mm
- 2) Plačiažiočiai tralai (TBB), kurių tinklinio audeklo akies dydis:
 - BT.1 80 mm arba didesnis
 - BT.2 mažesnis nei 80 mm
- 3) Žiauniniai tinklaičiai, pinklieji tinklai (išskyrus sieninius tinklus), kurių tinklinio audeklo akies dydis:
 - GN.1 150 mm arba didesnis
 - GN.2 110 mm arba didesnis ir mažesnis nei 150 mm
 - GN.3 mažesnis nei 110 mm
- 4) Sieniniai tinklai (TN.1)
- 5) Ūdos (LL.1)

2. Geografinių rajonų grupės

- 2.1. Šiame priede vartojamos šios geografinių grupių apibrėžtys:
 - a) Kategato sąsiauris;
 - b)
 - i) Skagerako sąsiauris;
 - ii) ICES IIIa zonos dalis, neįtraukta į Skagerako ir Kategato sąsiaurius;
 - ICES IV zona ir ICES IIa zonos EB vandenys;
 - (iii) ICES VII d zona;
 - c) ICES VIIa zona;

- d) ICES VIa zona;
- e) Keltų jūra (ICES VIIe–VIIk (imtinai) zonos).

3. Žvejybos pastangų grupės

Perduodant Reglamento (EB) Nr. 2847/93 19i straipsnyje numatytus žvejybos pastangų duomenis naudojami šie kiekvienos pastangų grupės kodai:

Žvejybos įrankių grupės	Rajonai				
	a)	b)	c)	d)	e)
TR1	TR1a	TR1b	TR1c	TR1d	TR1e
TR2	TR2a	TR2b	TR2c	TR2d	TR2e
TR3	TR3a	TR3b	TR3c	TR3d	TR3e
BT1	BT1a	BT1b	BT1c	BT1d	BT1e
BT2	BT2a	BT2b	BT2c	BT2d	BT2e
GN1	GN1a	GN1b	GN1c	GN1d	GN1e
GN2	GN2a	GN2b	GN2c	GN2d	GN2e
GN3	GN3a	GN3b	GN3c	GN3d	GN3e
TN1	TN1a	TN1b	TN1c	TN1d	TN1e
LL1	LL1a	LL1b	LL1c	LL1d	LL1e

II PRIEDAS

KONKRETŪS INSPEKTAVIMO STANDARTAI

Tikslas

1. Kiekviena valstybė narė pagal šį priedą nustato konkrečius inspektavimo standartus.

Strategija

2. Vykdamas žvejojimo veiklos inspektavimą ir priežiūrą daugiausia dėmesio skiriama laivams, kurie, tikėtina, žvejoja menkes. Inspektavimo ir priežiūros veiksmingumui patikrinti taikomas papildomas kryžminio patikrinimo mechanizmas – atsitiktiniai vežamų ir parduodamų menkių patikrinimai.

Prioritetai

3. Skirtingoms žvejojimo įrankių rūšims taikomi nevienodo lygio prioritetai, atsižvelgiant į tai, kiek įtakos laivynams turi žvejojimo galimybių apribojimai. Dėl tos priežasties kiekviena valstybė narė nustato konkrečius prioritetus.

Siektini standartai

4. Nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos praėjus ne daugiau kaip mėnesiui valstybės narės įgyvendina inspektavimo tvarkaraščius, atsižvelgdamos į toliau nurodytus tikslus.

Valstybės narės nurodo, kuri mėginių ėmimo strategija bus taikoma, ir ją apibūdina.

Komisijos prašymu valstybės narės turi jai pateikti taikomą mėginių ėmimo planą.

- a) Inspektavimo uostuose lygis

Siektinas tikslumas paprastai turėtų būti ne mažesnis už tikslumą, kuris būtų pasiektas taikant paprastą atsitiktinės mėginių atrankos metodą, kai valstybėje narėje patikrinama 20 proc. visų iškrautų menkių pagal svorį.

- b) Pardavimo inspektavimo lygis

Patikrinami 5 proc. menkių, pasiūlytų parduoti aukcione.

- c) Inspektavimo jūroje lygis

Lankstus standartas: turi būti nustatomas atlikus išsamią žvejojimo veiklos kiekviename rajone analizę. Standartai jūroje nurodo patruliavimo dienų jūroje skaičių menkių išteklių valdymo rajonuose; gali būti nustatyti atskiri standartai toms dienoms, kai patruliuojama tam tikruose žvejojimo rajonuose.

d) Iš oro atliekamos priežiūros lygis:

Lankstus standartas: turi būti nustatomas atlikus išsamią kiekviename rajone vykdytos žvejybos veiklos analizę ir atsižvelgiant į valstybės narės turimus išteklius.

III PRIEDAS

Nacionalinių kontrolės veiksmų programų turinys

Nacionalinėse kontrolės veiksmų programose siekiama, *inter alia*, tiksliai apibrėžti šiuos dalykus:

1. KONTROLĖS PRIEMONĖS

Žmogiškieji ištekliai

1.1. Krante ir jūroje dirbančių inspektorių skaičius, jų darbo laikotarpiai ir žvejybos zonos, kuriose jie turi dirbti.

Techniniai ištekliai

1.2. Patruliuojančių laivų ir orlaivių skaičius, jų dislokavimo laikotarpiai ir zonos.

Finansiniai ištekliai

1.3. Biudžeto asignavimai, skirti žmogiškųjų išteklių, patruliuojančių laivų ir orlaivių panaudojimui.

2. SU ŽVEJYBOS VEIKLA SUSIJUSIOS INFORMACIJOS ELEKTRONINIS REGISTRAVIMAS IR PERDAVIMAS

Sistemų, įdiegtų siekiant užtikrinti 9a, 10, 11 ir 12 straipsnių laikymąsi, aprašymas.

3. UOSTŲ PATVIRTINIMAS

Atitinkamais atvejais uostų, kurie pagal 9e straipsnį patvirtinti menkėms iškrauti, sąrašas.

4. ĮPLAUKIMAS Į KONKREČIUS RAJONUS ARBA IŠPLAUKIMAS IŠ JŲ

Sistemų, kurios įdiegtos siekiant užtikrinti 11 straipsnio laikymąsi, aprašymas.

5. IŠKROVIMO KONTROLĖ

Visų priemonių ir (arba) sistemų, kurios įdiegtos siekiant užtikrinti 9a, 9b, 9c ir 15 straipsnių nuostatų laikymąsi, aprašymas.

6. INSPEKTAVIMO PROCEDŪROS

Nacionalinėse kontrolės veiksmų programose nustatomos procedūros, kurių bus laikomasi:

- a) vykdant inspektavimus jūroje ir sausumoje;
- b) teikiant informaciją kompetentingoms institucijoms, kurias kitos valstybės narės paskyrė atsakingomis už nacionalines menkių išteklių kontrolės veiksmų programas;

- c) bendrai vykdant priežiūrą ir keičiantis inspektoriais, įskaitant nurodymus dėl kitų valstybių narių vandenyse veikiančių inspektorių įgaliojimų ir kompetencijos.“